

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 77.637/3

van 9 mei 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 84 en bijlage 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2022 over de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit’

Op 10 april 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 84 en bijlage 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2022 over de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 30 april 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurens LAVRYSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 mei 2025.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering brengt een aantal wijzigingen aan in bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2022 ‘over de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit’, die de voorwaarden bevat voor subsidies in de sector groenten en fruit die toegekend worden in het kader van goedgekeurde operationele programma’s van (unies van) producentenorganisaties (artikelen 3 tot 7 van het ontwerp). Tevens wordt een administratieve vereenvoudiging doorgevoerd inzake de identificatieverplichting van de ontvanger van producten die uit de markt genomen zijn (artikel 2).

Artikel 3 strekt tot de gedeeltelijke uitvoering van gedelegeerde verordening (EU) 2023/330¹ van de Commissie van 22 november 2022, meer in het bijzonder wat betreft de door deze verordening aangebrachte wijzigingen in bijlage II, deel I, punt 2, van gedelegeerde verordening (EU) 2022/126² van de Commissie van 7 december 2021 (artikel 1).

Overeenkomstig artikel 8 heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

RECHTSGROND

2. Aangezien het ontwerp geen betrekking heeft op vergoedingen, rechten, heffingen, afhoudingen of toeslagen in de zin van artikel 4, 5°, van het decreet van 28 juni 2013 ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’, kan het geen rechtsgrond vinden in die in de rubriek ‘Rechtsgrond’ van de aanhef vermelde bepaling.

3.1. De rechtsgrond voor artikel 2 van het ontwerp kan wel worden gevonden in artikel 4, 1°, d), van het decreet van 28 juni 2013, dat de Vlaamse Regering machtigt om alle maatregelen te nemen voor de uitvoering van de Europese en andere internationale akten die het Europese en internationale landbouw- en visserijbeleid vorm geven, en die de werking van de markt van landbouw-, visserij- en aquacultuurproducten ondersteunen of stabiliseren.

3.2. Voor de artikelen 3 tot 7 van het ontwerp wordt de rechtsgrond geboden door artikel 9, eerste lid, 1°, en tweede lid, van hetzelfde decreet, dat de Vlaamse Regering machtigt om steunmaatregelen te nemen voor activiteiten in de landbouw- en visserijsector en om de voorwaarden hiervoor te bepalen.

---

¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/330 van de Commissie van 22 november 2022 ‘tot wijziging en rectificatie van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC)’.

² Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 ‘tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC)’.

Voor artikel 7 van het ontwerp, dat betrekking heeft op een interventie in het kader van een milieu- en klimaatdoelstelling, kan bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 4, 2°, d), van hetzelfde decreet, dat de Vlaamse Regering machtigt om de voorwaarden te bepalen voor de toekenning van steun voor de beoefening van landbouw-, zeevisserij- en aquacultuuractiviteiten in een maatschappelijk verantwoord kader dat rekening houdt met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, diergezondheid en -welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en -kwaliteit, en consumentenbelangen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De rubriek ‘Rechtsgrond’ in de aanhef moet in overeenstemming worden gebracht met hetgeen in de opmerkingen 2 tot 3.2 is uiteengezet met betrekking tot de rechtsgrond van het ontwerp.

Artikel 4

5. In het ontworpen punt 1.2.1 van bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2022 (artikel 4 van het ontwerp) wordt tweemaal gewag gemaakt van de “*werkelijke* reiskosten” van personeelsleden die ze maken in het kader van een actie. Het woord “*werkelijke*” komt vreemd over voor reiskosten waarvan wordt bepaald dat ze op forfaitaire wijze worden vergoed. Ook indien, zoals de gemachtigde voorhoudt, daarmee enkel wordt bedoeld dat de betrokken personeelsleden het aantal kilometers dat ze hebben afgelegd moeten kunnen bewijzen, kan dat woord beter worden weggelaten, aangezien het vanzelf spreekt dat de afgelegde kilometers moeten worden aangetoond en dat er ter zake geen valse verklaringen kunnen worden afgelegd.

6. De gemachtigde verklaarde dat met “de federale wettelijke forfaitaire kilometervergoeding” de regeling wordt bedoeld die vervat is in artikel 13 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 ‘houdende algemene regeling inzake reiskosten’. Daar kan duidelijkheidshalve beter met zoveel woorden naar worden verwezen, al was het maar omdat er ook een regeling is in de artikelen 73 en 74 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 ‘tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt’ (waarnaar overigens wordt verwezen in artikel VII 80 van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006).

Artikel 5

7. In het ontworpen punt 1.6.1 van bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2022 (artikel 5 van het ontwerp) komen verschillende onnauwkeurigheden voor

in de weergave van de te vervangen zinnen (de woorden “investoering”, “producent” en “tranches”). Dit moet worden verholpen.

Artikel 8

8. Luidens artikel 8 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan ze worden gebillijkt.

De nota aan de Vlaamse Regering bevat ter zake de volgende verantwoording:

“Gelet op de looptijd van de operationele programma’s is het nodig dat de wijzigingen van kracht zijn vanaf deze datum. Op 1 januari 2025 begint een nieuw werkingsjaar te lopen voor deze operationele programma’s zodoende dienen de wijzigingen van kracht te zijn vanaf deze datum. Op deze wijze dienen geen wijzigingen te worden aangebracht tijdens het uitvoeringsjaar.

De voorgestelde wijzigingen worden tevens doorgevoerd in het Vlaams Strategisch Plan dat door de Europese Commissie is goedgekeurd en van kracht is vanaf 1 januari 2025.”

Er kan worden aangenomen dat de terugwerkende kracht van de artikelen 3 tot 7, die de wijzigingen bevatten die betrekking hebben op deze operationele programma’s, noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en dat de betrokken begunstigden er niet door worden benadeeld.

Dat is echter niet het geval voor artikel 2 van het ontwerp, dat betrekking heeft op feitelijke handelingen waarvoor de fictie van de terugwerkende kracht niet werkzaam is. De gemachtigde bevestigde dat voor deze bepaling kan worden afgezien van de terugwerkende kracht.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE